

ÇOCUK KLASİKLERİ

Kısaltılmış Metin

ALICE HARİKALAR DİYARINDA

Çeviri: Selçuk Işık
Baskınlayan: Mert Tugen

LEWIS CARROLL

MUNDİ
ÇOCUK

4. BASKI

LEWIS CARROLL
ALICE HARİKALAR
DİYARINDA

Mundi

Alice Harikalar Diyarında, Lewis Carroll

İngilizce aslından uyarlayan: Selçuk Işık

Alice's Adventures in Wonderland

© 2022, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2022

4. basım: Mart 2025, İstanbul

Bu kitabın 4. baskısı 2 000 adet yapılmıştır.

Editör: Sevinç Sanem Erzurumlu

Resimleyen: Mert Tugen

Düzeltili: Aylin Samancı Elmasdağ, Ebru Aydın

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak tasarımı: Pelin Kahraman

Baskı ve cilt: Elma Basım Yayın ve İletişim Hizmetleri Sanayi Tic

Tevfikbey Mah. Halkalı Cad. No:162/7 Sefaköy 34295

Küçükçekmece-İstanbul

Sertifika No: 45460

ISBN 978-625-7491-23-5

MUNDİ KİTAP

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

mundikitap.com

bilgi@mundikitap.com

Mundi Kitap, Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.

Sertifika No: 43514

LEWIS CARROLL ALICE HARİKALAR DİYARINDA

İngilizce aslından uyarlayan

Selçuk Işık

LEWIS CARROLL, 1832'de İngiltere'de doğdu. Oxford Koleji'nden mezun oldu ve matematik alanında doçentlik unvanı aldı. 1862'de yazmaya başladığı *Alice Harikalar Diyarında* ve 1872'de devamı olarak yazdığı *Aynanın İçinden* kısa sürede klasikler arasına girdi. Kendi adıyla yazdığı pek çok şiirin yanında matematikle ilgili eserler de vermiştir. Yaşamının büyük bölümünü İngiltere'nin kuzey sahillerinde geçirmiş, 1898'de yine burada yaşama veda etmiştir.

SELÇUK IŞIK, 1986'da Ankara'da doğdu. Liseyi Çanakkale Fen Lisesi'nde okudu. Marmara Üniversitesi İngilizce İşletme Bölümü'nü bitirdi. *soL Haber* portalında uzun yıllar çevirmenlik yaptı. İlk çevirisi *Almanya'da Sosyalizm* (Ernie Trory) Yazılama Yayınevi'nden 2014'te yayımlandı. Jerome K. Jerome, Paul Anderer, Ernie Trory, Henry David Thoreau, Charles Dickens, Mark Twain gibi yazarların eserlerini dilimize kazandırmıştır.

Tavşan Deliğinden Aşağı

Irmağın kıyısında, ablasının yanında hiçbir şey yapmadan öylece oturmaktan çok canı sıkılmaya başlamıştı Alice'in. Bir-iki kez ablasının okuduğu kitaba gözücuyla baktı ama kitapta ne bir resim vardı ne de konuşma. "İyi de içinde resimden, konuşmadan eser olmayan bir kitap ne işe yarar ki?" diye geçirdi içinden.

Taç yapma keyfi için papatya toplama zahmetine değer mi diye düşündüğü esnada yanından pembe gözlü bir tavşan geçiverdi. Bunda öyle pek de şaşılacak bir şey yoktu. Tavşanın kendi kendine, "Eyvah! Eyvah! Geç kaldım!" demesi de pek garibine gitmemişti. Ancak tavşan ne zaman ki yelek cebinden çıkardığı saate bakarak adımlarını hızlandırdı, işte o zaman beyninde şimşekler çakan Alice ayağa sıçrayıverdi. Daha önce yelek cebinden saat çıkaran bir tavşan görmediğinden meraktan çatlıyordu. Tavşanın peşinden koşmaya başladı. Neyse ki şansы yaver gitti

de tam çitin altındaki kocaman tavşan deliğine girerken onu gördü.

Alice de bir çırpıda deliğe girdi.

Tavşan deliği bir tünel misali dümdüz uzuyor, sonra aniden kıvrılıp derinlemesine aşağı meyilleniyordu. Hal böyleyken Alice daha nasıl durduracağını düşünmeden kendini epey derin bir kuyuya düşerken buldu.

Ya kuyu çok derindi ya da Alice çok yavaş düşüyordu, öyle ki düşerken etrafını seyredecek bolca zamanı oluyordu. Önce nereye düştüğünü anlamaya çalıştı ama o kadar karanlıktı ki hiçbir şey seçilmiyordu. Sonra dönüp kuyunun duvarlarına bakınca her yanının dolap ve kitap raflarıyla dolu olduğunu fark etti. Sağda solda çivilere asılı duran haritalar ve resimler vardı. Rafların birinin üzerinden “PORTAKAL REÇELİ” yazan bir kavanoz kaptı ama şansına boş çıktı. Birilerinin kafasına düşer de öldürürüm korkusuyla kavanozu atmak istemedi, neyse ki yanından geçtiği raflardan birine koymayı başardı.

Düş ha düş, düş. Hiç sonu gelmeyecek miydi bu düşüşün? “Acaba şu âna kadar kaç kilometre düştüm?” diye bağırdı. “Dünyanın merkezine doğru yaklaşıyor olmalıyım.”

Düş ha düş, düş. Alice can sıkıntısından yine konuşmaya başladı. “Kedim Dinah bu gece beni nasıl özler kim bilir! Umarım çay vakti kabına süt koymayı unutmazlar. Canım Dinah! Keşke sen de yanımda olsaydın.” Alice’in tam içi geçmeye başlamıştı ki aniden kuru otların, dalların topaklandığı bir yere pat diye çakılıverdi, düşüş sona ermişti.

Alice’in canı pek yanmamıştı, bir çırpıda ayağa kalkıp yukarı baktı. Delik kapkaranlıktı, önündeyse uzunca bir başka geçit uzanıyordu. Alelacele koşuşturan tavşanı hâlâ görebiliyordu. Kaybedecek zaman yoktu. Alice rüzgâr gibi fırladı ve tavşan tam köşeyi dönecekken şu sözleri söylediğini işitti: “Kulaklarım, bıyıklarım aşkına, amma da geç kaldım!” Alice tavşana neredeyse yetişmişti ama köşeyi döner dönmez gözden kayboluverdi. Kendini bir anda tavandan sarkan bir sıra lambayla aydınlanan uzun, basık bir salonda buldu.

Salonun dört bir yanında kapılar vardı ama hepsi kilitliydi. Alice sırasıyla tüm kapıları açmayı denedi. Sonra da hüznün içinde salonun ortasına çökerek kara kara oradan nasıl çıkacağını düşünmeye başladı.

Aniden gözüne her yanı camdan yapılmış, üç ayaklı, küçük bir masa takıldı. Üzerinde minicik al-

tın bir anahtardan başka bir şey oktu. Alice anahtarın kapılardan birine ait olabileceğini aklından geçirdi ama vah vah! Ya kilitler çok büyüktü ya da anahtar çok küçük kalıyordu, sonuç olarak kapıların hiçbirini açamadı. Ancak salonu ikinci kez dolaşırken şimdiye kadar fark etmediği alçak bir perdeye denk geldi. Perdenin arkasıdaysa küçük mü küçük bir kapı vardı. Minik altın anahtarı deliğe sokar sokmaz sevinçten havaya uçtu. Anahtar deliğe oturmuştu!

Kapı açılır açılmaz fare deliği kadar küçük bir geçit çıktı karşısına Alice'in. Dizleri üstüne çömelip ömrünüzde görüp görebileceğiniz en güzel bahçeye açılan geçide baktı. Karanlık salondan kurtulup o güzelim çiçek tarhlarının arasında dolaşmak için can atıyordu ama eşikten kafasını bile sokamıyordu. "Bir dürbün gibi ufalıp uzamak için neler vermezdim! İşe nasıl başlayacağımı bir bilsem belki başarırdım da," dedi kendi kendine Alice.

Alice olur da dürbün gibi ufalıp uzamanın sırlarını anlatan bir kitap ya da başka bir anahtar bulurum umuduyla masaya döndü. Bu sefer de boynuna asılı bir kâğıtta "BENİ İÇ" yazan küçük bir şişe buldu. "Bu şişenin demin burada olmadığından eminim," diye içinden geçirdi Alice.

“Hayır, hayır,” dedi Alice, “önce bir bakayım bir yerinde ‘zehirli’ yazıyor mu yazmıyor mu?” Çünkü sırf arkadaşlarından öğrendikleri basit kuralları ihmal ettikleri için yanan, vahşi yaratıklara yem olan ve daha nice badireler atlatan çocukların başından geçenlerle ilgili bir sürü güzel öykü okumuştı. Mesela kızgın bir maşayı çok uzun tutarsan elin yanardı ya da parmağını bıçakla çok derin kesersen genelde kanardı. Aklından çıkarmadığı bir şey daha vardı ki, o da üzerinde “zehirli” yazan bir şişeden gereğinden fazla içersen, er ya da geç bir yerine bir şey olurdu.

Gelin görün ki bu şişede zehir mehir yoktu. Alice de cesaretini toplayıp tadına şöyle bir baktı. Tadını güzel bulunca da bir çırpıda bitirdi.

“Bana tuhaf bir şeyler oluyor!” dedi Alice, “galiba bir dürbün gibi ufalıp uzuyorum.”

Gerçekten de öyle oldu. Hepi topu iki-üç parmak boyundaydı artık. Minik kapıdan geçip o güzellim bahçeye kavuşacak boyda olduğu için yüzü gülüyordu. Yine de, olur ya biraz daha kısalırım diye beş dakika daha bekledi. “Ya mum gibi eriyip gidersem, neye benzerim acaba?” diyordu Alice kendi kendine.

Bir süre sonra bir şey olmadığını anlayınca bir an önce bahçeye inmeye karar verdi. Ama zavallı Alice!

Tam kapının önüne gelince minik altın anahtarı unuttuğunu fark etti. Anahtarı almak için masaya döndüğündeyse artık ona yetişmenin imkânsız olduğunu anladı. Camın altından anahtarı çok rahat görebiliyordu. Masanın ayaklarından birine tırmanmak için kendini parçaladı ama öyle kaygandı ki başaramadı. Uğraşıp didinmekten yorgun düşünce de olduğu yere çöküp ağlamaya başladı zavallıcık.

“Hadi sus, böyle ağlamanın kime ne faydası var!” diye kendi kendine çıkıştı Alice. “Hemen zırlamayı kessen iyi edersin!” Alice genelde kendine güzel öğütler verirdi (gerçi pek bu öğütlere uyduğu söylemezdi ama neyse). Hatta kimi zaman gözlerinden yaşlar gelene kadar fırçalardı kendini.

O esnada masanın altında duran küçük bir cam kutu gözüne ilişti. Kutuyu açınca, üzerinde kuş üzümleriyle bir güzel “BENİ YE” yazılmış minicik bir kek buldu. “Eh, ben de yerim o zaman,” dedi Alice, “eğer boyumu uzatırsa anahtara uzanabilirim, daha da kısaltırsa kapının altından sürünerek geçerim, öyle ya da böyle bahçeye gireceğim, gerisi umurumda değil!”

Yayımlandığı günden beri her yaştan okurun hayranlıkla okuduğu *Alice Harikalar Diyarında*, bugüne kadar onlarca dile çevrildi.

Lewis Carroll aslında bir matematikçiydi. Yakın arkadaşının Alice adındaki kızını eğlendirmek için anlattığı öyküleri bir kitapta toplama kararı aldı ve hayal gücünün zenginliğiyle kurduğu bu büyülü dünyaya her yaştan okurun adım atmasını sağladı.

Küçük bir kız olan Alice tuhaf bir tavşanla tanışır; tavşan randevusuna geç kalmamak için koşturmakta ve sürekli saatine bakmaktadır. Alice, tavşanın peşinden bir deliğe dalar ve o anda kendini olağanüstü bir serüvenin içinde bulur. Şapkacıyla mart tavşanının verdiği çay partisine katılır, fareyle sohbet eder, öfkesi gözünü kör eden kraliçenin gazabına uğrar. Çünkü bu diyarda her şey ama her şey mümkündür...

Çocuklar için uyarlanan bu özel baskıyla, sizleri hayal dünyanızda yepyeni kapılar açacak bu masal ülkesini keşfetmeye davet ediyoruz.

8 yaş ve üzeri

mundikitap.com

[/mundikitap](https://www.facebook.com/mundikitap)

FORMAT

ISBN 978-605-74912-3-6

9 786257 491235